

رسالة الانوار في معدن الاسرار

تأليف : شرف الدين نيمدهي
مراجعة وتقديم : دكتور اسماعيل حاكمي

تفسير علمي است که حقیقت معانی آيات قرآن را به حسب طاقت انسان و بدمقتصای قواعد لغوی و صرفی و نحوی و بلاغی عرب‌بیان می‌کند و در حقیقت مراد خدا را از قرآن آشکار می‌نماید و در مورد مفردات و ترکیبات و معانی آنها و اساسات نزول و ترتیب نزول و توضیح اشارات و محملات و تمیز ناسخات و منسوجات و محاکمات و متناسبات از یکدیگر و تفصیل تعریفیات و قصص و حکایات آن بحث می‌کند. غرض از آن معرفت معانی و حقائق قرآنیه و فایده‌های آن حصول قدرت در استنباط احکام شرعیه بروجعه صحیح. و موضوع آن کلام الله است.

تا قسمتی از قرن اول تفسیر و توضیح معانی و مطالب قرآن به طریق شفاهی نقل می‌شد و از بزرگترین کسانی که بر این مدت از صحابه به تفسیر قرآن شهرت یافتد خلفای اربعه و ابن مسعود و ابن عباس و زید بن ثابت و انس بن مالک و ابوهریره موده‌اند که از هریک عددی روایت کرده‌اند، و از این میان معاذار علی بن ابیطال (ع). ابن عباس از همه مشهور تر است چنانکه او را جبرا الامه: و رئیس المفسرین لقب داده‌اند. روایت‌هایی که از این مفسرین شده‌اند اساس علم تفسیر قرار گرفته و تفسیرهای نخستین در حرفت مجموعه‌ای از همین روایات بوده‌است. در نزد شیعه قدیمترین کتاب تفسیر قرآن مسوب است به امام محمد الباقر - علیه السلام - و این تفسیر را ابن النديم هم از جمله تفاسیر قدیم ذکر کرده‌است. از تفاسیر معروف قرآن می‌توان از تفسیرهای زیر نام برد.

(جامع البيان في تفسير القرآن) معروف به تفسیر کبیر اثر مورخ وادیب و فقیه بزرگ اسلامی محمد بن جریر الطبری (متوفی به سال ۲۱۰ هجری) که به زبان فارسی نیز ترجمه شده است، تفسیر کشف الاسرار مبیندی که از دیدگاه دینی و عرفانی شرح و تفسیر شده است. تفسیر ابوالفتح رازی، تفسیر امام فخر رازی، تفسیر گازر، تفسیر ابوزید البعلبکی (م ۳۲۱)، و تفسیر جبائی، و از میان متأخران تفسیر المیزان علامه طباطبائی و تفسیر مرحوم آیت‌الله طالقانی.

در این مقاله به معرفی و نقد کتاب (الانوار فی معدن الاسرار) مضبوط در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران می برداریم :

* * *

در میان نسخ خطی کتابخانه، مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران رساله، خطی نسبت "کوچکی وجود دارد به شماره، ۴۴۹۶، شامل ۱۰۴ برگ و به نام (رساله الانوار فی معدن الاسرار) تأله لیف مولانا شرف الدین محمد بن علی النبیدی که در شعر (فنایی) تخلص می کند. ظاهراً نام کتاب و ترجمه، حال مؤلف در جایی ذکر نشده است. مؤلف، این کتاب را به ظهیرالملة والصدره و رکن السلطنة والایالة عبدالباقي تقدیم کرده و در قصیده، مدحیه ای که با مطلع ذیل برای وی سروده تخلص خود را (فنایی) آورده است.

زهی بلند جناب و رفیع مقداری گز امر او تکنند یک نفس فلک تا، خیر موضوع کتاب تفسیر آیه، مبارکه، (نور) است که بسیار فاضلانه و محققانه شرح نموده است. "الله نور السموات والارض... الایه" زمان تقریبی حیات مؤلف باید اوایل قرن نهم هجری باشد، چه گذشته از خط و کاغذ و سلوح نفیس که مربوط به آن زمان است در صفحه، ۵۵ از رساله، مذبور از میرسید شریف جرجانی ذکری نموده و القابی آورده است که در قید حیات بودن وی را می رساند.

شارح و مفسر فاضل آیه، مبارکه را به دو نحو تفسیر کرده است. بدین طریق که از صفحه، ۱ تا ۴۶ به عقیده، علمای متشرع البهی و از صفحه، ۴۶ تا پایان نسخه (صفحه، ۲۱۵) به زعم و عقیده، عوفا و متصرفه است، و در بخش دوم تحقیقات عالیه، عرفانی و مطالب دقیق حکمی دارد که دلیل بر احاطه و مراتب علمی و فصل مؤلف این رساله، گرانقدر است. رساله جنین آغاز می شود. "بسم الله الرحمن الرحيم، وبه الاستعانة في التتميم. الحمد لله الذي نور مشكّات الاعيّان بنور مصابح ذاته وصير انعكاس نوره مجلی ظهور صفاته و آياته...". اما بعد چون بر ارباب سیرت و اصحاب بصیرت میین و میرهن است که علو حمال وحدت نه در مرتبه ای است که خفاییش دیا جیر ظلمت سرای حدوث به نظر کلیل و فکر علیل ادراک سبحات انوار آن توانند نمود لاجرم هر معنی که عقل در وصف آن تصور نماید و هر صورتی که در خیال آید کرمی السهام فی جنح الظلام خواهد بود، خصوص که زبده، کونین و خلاصه، عالمین ندا، "لا احصى ثنا، "عليک" در داده باشد....".

رساله چنین پایان می‌پذیرد. "هر آنقدر مقابل هر شخصی از اسخاصل اسما تعینی است از تعینات اولیای امت مرحومه واقع باشد (کذا) چنانچه (= چنانکه) مفصل مبین گشت، و ادای آن سابقاً نمود و به استشهاد حدیث، "علماء امتی کانسیا، بنی اسرائیل" آورده شد، همچنانکه از افق شهادت ظهور یافته بود در افق غیب مخفی شود و مبدأ ر عاد یکی شود، و دور دایره کمال به اتمام رسد. چون اوقات مساعدت نمود و موانع بی‌شمار بود اختتام کلام لازم نمود، "الحمد لله اولاً و آخرًا". تمت الرساله بعون اللهم حسن توفیقه". در این رساله از انبیاء و امامان و رجال معروف دین و عرفان به مناسبات‌های کوئنگون یاد شده است. از انبیاء، حضرت محمد مصطفی (ص)، ابراهیم خلیل، آده و یوسف و عیسی (ع)، از اهل‌بیت و امامان، حضرت فاطمه، حضرت علی بن ابی طالب و حضرت صادق (ع) از قراء، سبعه، ابو عمر و کسانی (صفحات ۱۷ و ۳۸)،

از مفسران بزرگ، ابن عباس، ابن کعب و عبد الله بن مسعود (صفحات ۴ و ۱۵)،
از علماء و عرفان، حسن بصری، بایزید بسطامی، غزالی، حسین بن منصور حلاج،
شیخ روزبهان، جنید بغدادی، محی الدین عربی، سهل تستری و غیره.
از فرق مذهبی، مسلمان، یهود و ترکا (بنصرانی) (۲۱)،

از فرقه‌های کلامی و متكلمان، اشاعره (۱۹)، معتزله (۲۰)، صوفیه (۲۶ و ۵۴)،
جای جای در شرح آیه، نور به آیات مختلف قرآن استناد شده است، از جمله، (فابنماتولوا
فشم وجه الله) (البقره، ۱۵۹)، (تعاونوا على البر والتقوى) (المائدہ، ۵)، (وعلم آدم
الاسماء كلها...) (البقره، ۲۹)، (و ما رميتك اذ رميتك...) (الانفال، ۱۷)،
همچنین مؤلف به احادیث مختلف تمکن جسته است، از جمله، (انا على من
نور واحد) (صفحه ۳۱)، (ان لله في ايام دهركم نفحات الافتراض والبها) (صفحه ۸)،
(کنت نبیا "وآدم بین الماء والطین) (حدیث قدسی، صفحه ۸۲)، علماء امتی کانبیاء
بنی اسرائیل) (۹۶).

لغات و اصطلاحات مذهبی، مانند، نماز، روزه، قرآن، تسبيح (۵۷) و ولایت
مطلقه (۹۸)،
لغات و اصطلاحات عرفانی، مکافه (۴۲)، تحلیه (۴۲)، فنا، فی الله (۵۲)،
تصفیه (۸۹)، توکل (۸۹).

لغات و اصطلاحات نجومی، مانند. بروج، نیرات، کواکب، ثوابت (۳۵)، افلک
تسعه (۶۵)، افلک سبعه (۸۵)، بروج دوازده گانه (۸۵).

لغات و اصطلاحات فلسفی. عرض (۱۴)، ماهیت (۲۸)، واجب الوجود (۲۸)،
عقل اول (۸۳)، عقل کل، نفس کل (۸۵).

لغات عربی. کوه (۱۶)، مقوس، مقرنس (۸).

نمونه‌ای از اشعار مؤلف که (فنائی) تخلص می‌کند.

زهی بلند جناب و رفیع مقداری
گز امر او نگند پک نفس فلک تا خیر
ظہیر دولت و دین مقتدای اهل یقین
که در وجود نیاورده چون تو چرخ اثیر
(فنائی) از گرمت این امیددارد و بس
که همچو ذره هویداشود به مهر ضمیر (۹)
سبک نگارش کتاب. مؤلف‌گاه از صنایع بدیعی استفاده کرده است از جمله سجع،
مانند. "نور رحمت از روی او ظاهر و نور غیوت در چشم او باهر" (۳۱).

استفاده از ضرب المثل‌های معروف. "جراءت بر این جسارت غرض تحفه، مورچه،
ضعیف به سلیمان نبی - علیه السلام است. رباعیه:

جانرا بر تو به تحفه صد جان بردن کمتر بود از زیره به گرمان بردن
لیکن دانم که رسم سوران باشد پای ملخی نزد سلیمان بردن
(صفحه ۱۲۰)

گاه برای تاء کید کلام خود به نقل سخنان حکما و عرفای معروف می‌بردازد. از جمله
در عبارت ذیل. "شیخ عبدالله انصاری می‌فرماید که اگر به هوا بُری مگسی باشی، وگر بر روی
آب روی خسی باشی، دلی به دست آرتا کسی باشی. رباعیه:

در راه خدا دو کعبه آمد حاصل یک کعبه صورتست و یک کعبه دل
تای بتوانی زیارت دلها کن کافزون زهزار کعبه باشد یک دل"
(صفحه ۲۲)

از لحاظ دستوری گاه مانند قدم اعلامت (مر) را به عنوان تاء کید بر سر مفعول صریح
در می‌آورد. "تجلى ذات الٰهی شامل است مرجعی موجودات (را) (صفحه ۱۵).
گاهی نیز مانند برخی از قدماء به جای همچنانکه (قید تشبيه) همچنانچه به کار می‌برد.

"همچنانچه حضرت رسالت صلعم بنابر عظم نفع او فرموده که علیکم سهده الشجره... " (صفحه ۳۶) .
رویه مرفته نشر کتاب نثری ساده و طبیعی است که در برخی موارد به هنگام
عبارت پردازی و استفاده از صنایع بدینوع تا حدودی به نشر مصنوع و فنی نزدیک می شود :
" شبی در گوشه‌ای نشسته و در بروی اغیار بسته، دیده، اعتبار گشوده بودم و
در آیت نور که کاشف حقایق مستور است تاء مل می نمودم ، و چنانچه داء بینایان هوشمند
و دانایان ارجمند باشد در ظهور الهیت و تنزلات او که در عوالم امکانه است بددیده،
 بصیرت می دیدم ... (صفحه ۸) .

" نعمت عافیت را چون حطام مستعار به طریق عنف استرداد نموده و منحت به
محنت مبدل گردانیده، تمامی نقوش مواد محفوظات از لوح ضمیر کسیر محسوساً خatte و غبار
قدنسیحت علیها العناک برآن برتواند ادخته و خاطر فاتر به صفت پیضیق صدری و
لاینطلق لسانی متصف " (صفحه ۱۵) .

برای حسن ختام بخشی از این تفسیر ارجمندرا که بر مشرب عرفان تحریر شده نقل
می کنیم . " و آنچه بعضی از اصحاب طریقت و ارباب حقیقت خصوص عارف باری شیخ عبدالله
انصاری قدس سره در این آیه مذکوره فرموده‌اند این است که الله تعالی روشن‌کننده،
آسمانها و زمین است، مصور اشباح و منور ارواح است جمیع انوار از اوست و قوام همه به
اوست، بعضی ظاهر و بعضی باطن ... " (صفحه ۵۸) .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی

با استفاده از:

- ۱ - لغت‌نامه، دهخدا (شماره ۱۱۴) .
- ۲ - تاریخ ادبیات آفای دکتر صفا (جلد اول) .
- ۳ - فهرست نسخ خطی
- ۴ - مقدمه و متن رساله الانوار (کتابخانه مرکزی) .